

Wydano 23 grudnia 1943

EO4c 1/68

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 32288

Kl. 37a, 5

Jan Noworyta, Lwów

37 b 1/68

Ściana lub sklepienie żelbetowe trójwarstwowe, wykonywane bez deskowania oraz łącznik żelbetowy ułatwiający zbrojenie tych ścian lub sklepień

Zgłoszono 4 sierpnia 1939

Udzielono 18 października 1943

Wykonanie ścian i sklepień żelbetowych wymagało dotąd zwykle obustronnego deskowania, w którym układało się zbrojenie i ubijało beton.

Koszt ustawienia i rozbierania tego deskowania przekraczał często połowę ogólnych kosztów wykonania danej budowy żelbetowej; powstawały przy tym znaczne straty w materiale.

Nadto ściany i sklepienia żelbetowe, ograniczające przestrzeń przeznaczoną na pobyt ludzi, musiały być wykładane dodatkowo izolacją przeciw stratom ciepła.

Wynalazek niniejszy umożliwia wykonanie takich ścian i sklepień bez kosztownego deskowania, a to w ten sposób, że

do ich budowy użyte są wiązki faszyn trzcinowych, wiklinowych lub podobnych, o takiej mocy nośnej, że dźwigają one zarówno obustronne zbrojenie, jak i beton narzucony z obu stron faszyn, związanych drutem i kołkami według wymaganego zarysu ścian lub sklepień.

Ze względu na wielką wytrzymałość żelbetu, wystarczającą jest zwykle cienka warstwa betonu, a ta narzucona na surową i chropowatą powierzchnię faszyn, utrzymuje się znakomicie bez potrzeby deskowania.

W celu konstrukcyjnego związania dwu narzuconych płyt żelbetowych, jako też ułatwienia wykonania zbrojenia tych płyt,

umocowuje się w stykach faszyn łączniki żelbetowe rozpięrająco-ściąające, w kształcie kolanek lub prostych beleczek, w odstępach podyktowanych obliczeniem statycznym.

Łączniki te wykonuje się osobno masowo w specjalnych formach. Wystające z końców łączników druty są przygotowane do przyjęcia zbrojenia płyt.

Obie płyty zewnętrzne narzucone na faszyny tworzą wraz z łącznikami belki kratowe, w całości zaś, doskonale izolowane przed stratami ciepła, ściany i sklepienia żelbetowe trójwarstwowe, wykonane bez deskowania.

W tych przypadkach, w których wymagana jest silniejsza izolacja przed stratami ciepła lub większa wytrzymałość faszyn ze względu na większe rozpiętości sklepień, układa się dwie lub więcej warstw faszyn, powiązanych ze sobą drutem i kołkami.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia przekrój poziomy odcinka ściany lub sklepienia, fig. 2 — przekrój pionowy tychże wzdłuż linii *a—b* na fig. 1, a fig. 3 — widok łącznika żelbetowego.

Kształt i przekrój tego łącznika jest zależny od obliczenia statycznego danej budowy oraz krzywizny sklepienia; może mieć zatem postać kolanka, jak na rysunku, o zmiennym kącie nachylenia ramion lub też postać zwykłej prostej beleczki.

Na rysunku cyfrą 1 oznaczone są wiązki faszyn, cyfrą 2 — łączniki, cyfrą 3 — zbrojenie, a cyfrą 4 — narzucone płyty betonowe.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ściana lub sklepienie żelbetowe trójwarstwowe, wykonywane bez deskowania, znamienne tym, że ich środkowa warstwa jest utworzona z przylegających do siebie wiązek faszyn (1) trzcinowych, wiklinowych lub podobnych, o takiej mocy, iż stanowią one nośną dźwigającą podstawę, zarówno dla obustronnego zbrojenia rozpiętego na żelbetowych łącznikach (2) w kształcie kolanek lub prostych beleczek, osadzonych w odpowiednich odstępach w stykach wiązek faszyn, jak i dla dwu płyt zewnętrznych betonowych, narzuconych ręcznie lub maszynowo z obu stron tych wiązek faszyn.

2. Ściana lub sklepienie żelbetowe trójwarstwowe, według zastrz. 1, znamienne tym, że wiązki faszyn są ułożone w dwu lub więcej warstwach, zeszytych odpowiednio ze sobą.

3. Łącznik żelbetowy w kształcie kolanka lub prostej beleczki, ułatwiający zbrojenie ścian lub sklepień trójwarstwowych według zastrz. 1, 2, znamienno tym, że z końców tego łącznika wystają druty (3) w celu przytrzymania zbrojenia płyt, narzuconych po obu stronach wiązek faszyn.

Jan Noworyta

Fig. 1

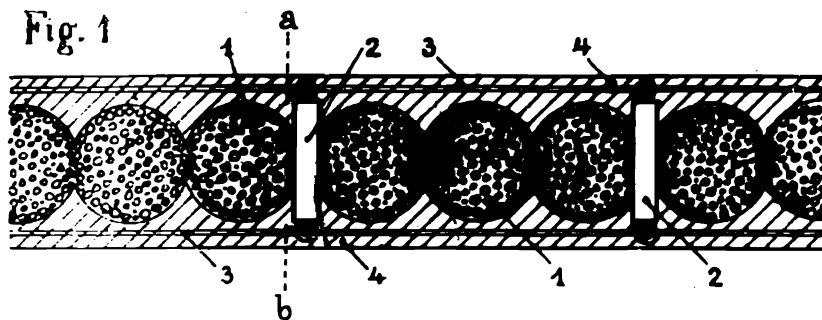

Fig. 2

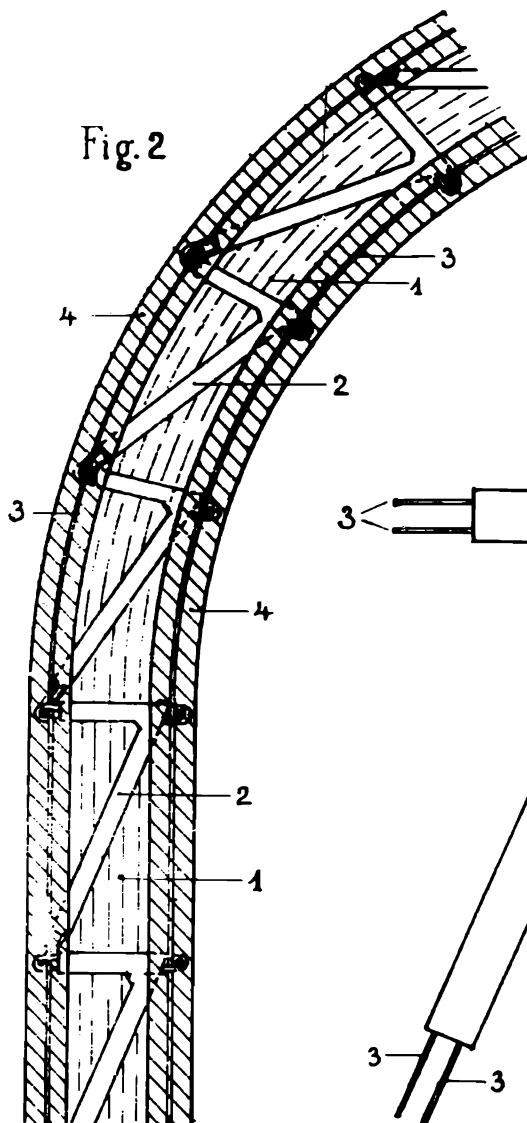

Fig. 3

